

b) chaque dépôt d'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif à la présente Convention ou à tout protocole d'amendements;

c) toute déclaration ou tout retrait de déclaration faits conformément à l'article 11;

d) toute déclaration d'application provisoire de la présente Convention faite conformément à l'article 13;

e) l'entrée en vigueur de la présente Convention et de tout amendement qui lui est apporté;

f) toute dénonciation faite conformément à l'article 15.

Article 17

Texte authentiques et copies certifiées

L'original de la présente Convention, dont les versions anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe font également foi, sera déposé auprès du Directeur général de l'Agence internationale de l'énergie atomique qui en fera parvenir des copies certifiées aux Etats Parties et à tous les autres Etats.

EN FOI DE QUOI les soussignés, dûment habilités, ont signé la présente Convention, ouverte à la signature conformément aux dispositions du paragraphe 1er de l'article 12.

ADOPTÉE par la Conférence générale de l'Agence internationale de l'énergie atomique réunie en session extraordinaire à Vienne le vingt-six septembre mil neuf cent quatre-vingt-six.

b) elke nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Verdrag of een protocol van wijziging;

c) een verklaring of een intrekking daarvan, overeenkomstig het bepaalde in artikel 11;

d) een verklaring van voorlopige toepassing van dit Verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 13;

e) de inwerkingtreding van dit Verdrag en van elke daarin aangebrachte wijziging; en

f) een opzegging, geschied krachtens het bepaalde in artikel 15.

Artikel 17

Authentieke teksten en gewaarmerkte afschriften

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, die een gewaarmerkt afschrift zendt aan alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en aan alle overige Staten.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag dat overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 12 is opengesteld voor ondertekening, hebben ondertekend.

AANGENOMEN door de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, in bijzondere zitting te Wenen bijeen op 26 september negentienhonderd zesentachtig.

F. 1999 — 3922

[99/15178]

5 JUIN 1998. — Loi portant assentiment à la Convention sur l'assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique, faite à Vienne le 26 septembre 1986 (1)

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Les Chambres ont adopté et Nous sanctionnons ce qui suit :

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Convention.

Art. 2. La Convention sur l'assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique, faite à Vienne le 26 septembre 1986, sortira son plein et entier effet.

Promulguons la présente loi, ordonnons qu'elle soit revêtue du sceau de l'Etat et publiée par le *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 5 juin 1998.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre des Affaires étrangères,
E. DERYCKE

Le Ministre de l'Economie,
E. DI RUPO

Le Ministre de l'Intérieur,
L. TOBBACK

Le Ministre de la Santé publique,
M. COLLA

La Ministre de l'Emploi et du Travail,
Mme M. SMET

Scellé du sceau de l'Etat :

Le Ministre de la Justice,
T. VAN PARYS

N. 1999 — 3922

[99/15178]

5 JUNI 1998. — Wet houdende instemming met het Verdrag inzake de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986 (1)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen hetgeen volgt :

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2. Het Verdrag inzake de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, opgemaakt te Wenen op 26 september 1986, zal volkomen gevolg hebben.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het *Belgisch Staatsblad* zal worden bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 5 juni 1998.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Buitenlandse Zaken,
E. DERYCKE

De Minister van Economie,
E. DI RUPO

De Minister van Binnenlandse Zaken,
L. TOBBACK

De Minister van Volksgezondheid,
M. COLLA

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,
Mevr. M. SMET

Met 's Lands zegel gezegeld :

De Minister van Justitie,
T. VAN PARYS

Note

(1) *Session 1996-1997*

Sénat

Documents. — Projet de loi déposé le 24 juin 1997, n° 1-683/1*Session 1997-1998**Documents.* — Rapport n° 1-683/2. — Texte adopté en séance et transmis à la Chambre, n° 1-683/3*Annales parlementaires.* — Discussion, séance du 26 mars 1998. — Vote, séance du 26 mars 1998.

Chambre.

Documents. — Projet transmis par le Sénat le 26 mars 1998, n° 49-1477/1. — Rapport, n° 49-1477/2*Annales parlementaire.* — Discussion, séance du 22 avril 1998. — Vote, séance du 28 avril 1998.**Convention sur l'assistance****en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique**

Les Etats Parties à la présente convention,

Sachant que les activités nucléaires sont menées dans un certain nombre d'Etats,

Notant que des mesures d'ensemble ont été et sont prises pour assurer un haut niveau de sûreté dans les activités nucléaires, en vue de prévenir les accidents nucléaires et de limiter le plus possible les conséquences de tout accident de cette nature qui pourrait se produire,

Désireux de renforcer encore la coopération internationale dans le développement et l'utilisation sûrs de l'énergie nucléaire,

Convaincus de la nécessité d'instituer un cadre international qui facilitera la fourniture rapide d'une assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence, radiologique, afin d'en atténuer les conséquences,

Notant l'utilité des arrangements bilatéraux et multilatéraux sur l'assistance mutuelle dans le domaine,

Prenant note des activités de l'Agence internationale de l'énergie atomique concernant l'élaboration de directives sur les arrangements relatifs à l'assistance mutuelle d'urgence en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1er

Dispositions générales

1. Les Etats Parties coopèrent entre eux et avec l'Agence internationale de l'énergie atomique (ci-après dénommée l'« Agence ») conformément aux dispositions de la présente Convention pour faciliter une assistance rapide dans le cas d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique afin d'en limiter le plus possible les conséquences et de protéger la vie, les biens et l'environnement des effets des rejets radioactifs.

2. Pour faciliter cette coopération, les Etats Parties peuvent conclure des arrangements bilatéraux ou multilatéraux ou, le cas échéant, une combinaison des deux, en vue de prévenir ou de limiter le plus possible les préjudices corporels et les dommages qui peuvent être causés par un accident nucléaire ou une situation d'urgence radiologique.

3. Les Etats Parties demandent à l'Agence, agissant dans le cadre de son Statut, de faire de son mieux, conformément aux dispositions de la présente Convention, pour promouvoir, faciliter et appuyer la coopération entre les Etats Parties prévue dans la présente Convention.

Article 2

Fourniture d'assistance

1. Si un Etat Partie a besoin d'une assistance dans le cas d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique, que l'origine de cet accident ou de cette situation d'urgence se trouve ou non sur son territoire, sous sa juridiction ou sous son contrôle, il peut demander cette assistance à tout autre Etat Partie, directement ou par l'entremise de l'Agence, et à l'Agence ou, le cas échéant, à d'autres organisations internationales intergouvernementales (ci-après dénommées « organisations internationales »).

Nota

(1) *Zitting 1996-1997*

Senaat.

Documenten. — Ontwerp van wet ingediend op 24 juni 1997, nr. 1-683/1.*Zitting 1997-1998**Documenten.* — Verslag, nr. 1-683/2. — Tekst aangenomen in vergadering en overgezonden aan de Kamer, nr. 1-683/3*Parlementaire Handelingen.* — Bespreking, vergadering van 26 maart 1998. — Stemming, vergadering van 26 maart 1998

Kamer.

Documenten. — Tekst overgezonden door de Senaat op 26 maart 1998, nr. 49-1477/1. — Verslag, nr. 49-1477/2*Parlementaire Handelingen.* — Bespreking, vergadering van 22 april 1998. — Stemming, vergadering van 28 april 1998.**Verdrag inzake de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen.**

De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

Zich ervan bewust dat in een aantal Staten werkzaamheden op nucleair gebied worden verricht.

Gelet op het feit dat uitgebreide maatregelen zijn en worden getroffen ter verzekering van een grote mate van veiligheid bij de werkzaamheden op nucleair gebied en gericht op het voorkomen van nucleaire ongevallen en op het zoveel mogelijk beperken van de gevolgen van een zodanig ongeval, indien dit zich voordoet;

Geleid door de wens de internationale samenwerking bij het op veilige wijze ontwikkelen en gebruiken van kernenergie verder uit te breiden.

Overtuigd van de noodzaak een internationaal kader te scheppen om de onmiddellijke verlening van bijstand in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen te vergemakkelijken ter verzachting van de gevolgen daarvan;

Gezien het nut van bilaterale en multilaterale overeenkomsten inzake wederzijdse bijstand op dit gebied;

Gezien de werkzaamheden van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie bij de ontwikkeling van richtlijnen voor overeenkomsten inzake wederzijdse bijstand bij calamiteiten in verband met een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen.

Zij als volgt overeengekomen :

Artikel 1

Algemene bepalingen

1. De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, werken onderling samen en met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (hierna te noemen : de « Organisatie ») in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag om de onmiddellijke verlening van bijstand in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen te vergemakkelijken, ten einde de gevolgen daarvan zoveel mogelijk te verzachten en leven, goederen en het milieu te beschermen tegen de gevolgen van vrijgekomen radioactieve stoffen.

2. Ten einde deze samenwerking te bevorderen, kunnen de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn bilaterale of multilaterale overeenkomsten- of, waar nodig, een combinatie van beide - sluiten om het letsel en de schade die kunnen ontstaan bij een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken.

3. De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, verzoeken de Organisatie, die handelt binnen het kader van haar Statuut, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag alles in het werk te stellen om de in dit Verdrag voorziene samenwerking tussen de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, te bevorderen, te vergemakkelijken en te steunen.

Artikel 2

Verlening van bijstand

1. Indien een Staat die Partij bij dit Verdrag is, bijstand nodig heeft in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, ongeacht of dit ongeval of deze calamiteit binnen haar grondgebied, onder haar rechtsmacht of toezicht is ontstaan, kan deze Staat om deze bijstand verzoeken aan iedere andere Staat die Partij bij dit Verdrag is, rechtstreeks of door tussenkomst van de Organisatie, en aan de Organisatie, of, waar nodig, aan andere internationale intergouvernementele organisaties (hierna te noemen : « internationale organisatie »).

2. Un Etat Partie qui requiert une assistance indique la portée et le type de l'assistance requise et, lorsque cela est possible, communique à la partie qui fournit l'assistance les informations qui peuvent être nécessaires à cette partie pour déterminer dans quelle mesure elle est à même de répondre à la demande. Au cas où il n'est pas possible à l'Etat Partie qui requiert l'assistance d'indiquer la portée et le type de l'assistance requise, l'Etat Partie qui requiert l'assistance et la partie qui la fournit fixent, après s'être consultés, la portée et le type de l'assistance requise.

3. Chaque Etat Partie auquel une demande d'assistance de ce genre est adressée détermine rapidement et fait savoir à l'Etat Partie qui requiert l'assistance, directement ou par l'entremise de l'Agence, s'il est en mesure de fournir l'assistance requise, ainsi que la portée et les conditions de l'assistance qui pourrait être fournie.

4. Les Etats Parties, dans les limites de leurs capacités, déterminent et notifient à l'Agence les experts, le matériel et les matériaux qui pourraient être mis à la disposition pour la fourniture d'une assistance à d'autres Etats Parties en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique, ainsi que les conditions, notamment financières, auxquelles cette assistance pourrait être fournie.

5. Tout Etat Partie peut demander une assistance portant sur le traitement médical ou l'installation provisoire sur le territoire d'un autre Etat Partie de personnes affectées par un accident nucléaire ou une situation d'urgence radiologique.

6. L'Agence répond, conformément à son Statut et aux dispositions de la présente Convention, à la demande d'assistance d'un Etat Partie qui requiert une assistance ou d'un Etat Membre dans le cas d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique :

a) En mettant à sa disposition les ressources appropriées allouées à cette fin;

b) En transmettant rapidement la demande à d'autres Etats et organisations internationales qui, d'après les informations dont dispose l'Agence, peuvent posséder les ressources nécessaires;

c) Si l'Etat qui requiert l'assistance le lui demande, en coordonnant au niveau international l'assistance qui peut ainsi être disponible.

Article 3

Direction et contrôle de l'assistance

Sauf s'il en est convenu autrement :

a) La direction, le contrôle, la coordination et la supervision d'ensemble de l'assistance incombent, sur son territoire, à l'Etat qui requiert l'assistance. La partie qui fournit l'assistance devrait, lorsque l'assistance nécessite du personnel, désigner en consultation avec l'Etat qui requiert l'assistance la personne à laquelle devrait être confiée et qui devrait conserver la supervision opérationnelle directe du personnel et du matériel qu'elle a fournis. La personne désignée devrait exercer cette supervision en coopération avec les autorités appropriées de l'Etat qui requiert l'assistance;

b) L'Etat qui requiert l'assistance fournit, dans la limite de ses possibilités, les installations et les services locaux nécessaires à l'administration rationnelle et efficace de l'assistance. Il assure aussi la protection du personnel, du matériel et des matériaux introduits sur son territoire, aux fins de l'assistance, par la partie qui fournit l'assistance ou pour son compte;

c) La propriété du matériel et des matériaux fournis par l'une ou l'autre partie durant les périodes d'assistance n'est pas modifiée, et leur restitution est garantie;

d) Un Etat Partie qui fournit une assistance en réponse à une demande faite en vertu du paragraphe 5 de l'article 2 coordonne cette assistance sur son territoire.

Article 4

Autorités compétentes et points de contact

1. Chaque Etat Partie indique à l'Agence et aux Etats Parties, directement ou par l'entremise de l'Agence, ses autorités compétentes et le point de contact habilité à faire et recevoir des demandes et à accepter des offres d'assistance. Ces points de contact et une cellule centrale à l'Agence sont accessibles en permanence.

2. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is en om bijstand verzoekt, omschrijft nauwkeurig de omvang en de soort bijstand die verlangd wordt, en verschaft waar mogelijk de bijstandverlenende partij alle informatie die deze partij nodig kan hebben om vast te stellen in welke mate zij in staat is om aan het verzoek te voldoen. Ingeval het niet doenlijk is voor de verzoekende Staat die Partij bij dit Verdrag is, de omvang en de soort bijstand die verlangd wordt, nauwkeurig te omschrijven, beslissen de verzoekende Staat die Partij bij dit Verdrag is, en de bijstandverlenende partij in gezamenlijk overleg over de omvang en de soort bijstand die verlangd wordt.

3. Elke Staat die Partij bij dit Verdrag is en aan wie een verzoek om deze bijstand wordt gericht, beslist onmiddellijk en stelt de verzoekende Staat die Partij bij dit Verdrag is, er van in kennis, rechtstreeks of door tussenkomst van de Organisatie, of hij de gevraagde bijstand kan verlenen, en in welke omvang en op welke voorwaarden dit zou kunnen geschieden.

4. De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, bepalen binnen de grenzen van hun vermogen welke deskundigen, uitrusting en materialen eventueel beschikbaar kunnen worden gesteld voor de verlening van bijstand aan andere Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, alsmede op welke voorwaarden, in het bijzonder de financiële voorwaarden, deze bijstand kan worden verleend en stellen de Organisatie daarvan in kennis.

5. Iedere Staat die Partij bij dit verdrag is, kan om bijstand verzoeken met betrekking tot medische behandeling of tijdelijke overbrenging naar het grondgebied van een andere Staat die Partij bij dit Verdrag is, van mensen die betrokken zijn bij een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen.

6. De Organisatie geeft, in overeenstemming met haar Statuut en zoals bepaald in dit Verdrag, gehoor aan het verzoek van een verzoekende Staat die Partij bij dit Verdrag is, of van een Lidstaat om bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen door :

a) passende en voor dit doel bestemde hulpmiddelen ter beschikking te stellen :

b) onmiddellijk het verzoek door te geven aan andere Staten en internationale organisatie die blijkens de informatie van de Organisatie eventueel beschikken over de nodige hulpmiddelen; en

c) indien de verzoekende Staat zulks vraagt, de aldus beschikbaar komende bijstand op internationaal niveau te coördineren.

Artikel 3

Leiding van en toezicht op de bijstand

Tenzij anders overeengekomen :

a) berust de algehele leiding, controle en coördinatie van en toezicht op de bijstand binnen zijn grondgebied bij de verzoekende Staat. De bijstandverlenende partij zou, indien bij de bijstandverlening personeel is betrokken, in overleg met de verzoekende Staat de persoon dienen aan te wijzen die de leiding heeft van en het rechtstreekse operationele toezicht uitoefent op het personeel en de door de Staat ter beschikking gestelde uitrusting. De aangewezen persoon zou dit toezicht dienen uit te oefenen in samenwerking met de desbetreffende autoriteit van de verzoekende Staat :

b) verleent de verzoekende Staat, naar de mate van zijn vermogen faciliteiten en diensten ter plaatse voor een passende en doeltreffende uitvoering van de bijstand. Deze Staat zorgt voorst voor de bescherming van de personeelsleden, de uitrusting en de materialen die daartoe op zijn grondgebied zijn gebracht door of ten behoeve van de bijstandverlenende partij;

c) worden de eigendomsrechten met betrekking tot de uitrusting en de materialen die door elk der partijen tijdens de perioden van bijstandverlening ter beschikking zijn gesteld, niet aangetast en wordt de teruggave van de uitrusting en de materialen gewaarborgd;

d) coördineert en Staat die Partij bij dit Verdrag is en bijstand verleent ingevolge een verzoek krachtens het bepaalde in het vijfde lid van artikel 2, deze bijstand binnen zijn grondgebied.

Artikel 4

Bevoegde autoriteiten en contactpunten

1. Elke Staat die Partij bij dit Verdrag is, stelt de Organisatie en de overige Staten die Partij bij dit Verdrag zijn rechtstreeks of door tussenkomst van de Organisatie in kennis van zijn bevoegde autoriteiten en het contactpunt dat gemachtigd is verzoeken om bijstand te doen en te ontvangen en aanbiedingen van bijstand te aanvaarden. Deze contactpunten, alsmede een centraal punt binnen de Organisatie, dienen permanent bereikbaar te zijn.

2. Chaque Etat Partie communique rapidement à l'Agence toutes modifications qui seraient apportées aux informations visées au paragraphe 1.

3. L'Agence communique régulièrement et promptement aux Etats Parties, aux Etats Membres et aux organisations internationales pertinentes les informations visées aux paragraphes 1 et 2.

Article 5 Fonctions de l'Agence

Les Etats Parties, conformément au paragraphe 3 de l'article 1er et sans préjudice d'autres dispositions de la présente Convention, demandent à l'Agence de :

- a) Recueillir et diffuser aux Etats Parties et aux Etats Membres des information concernant :
- i) les experts, le matériel et les matériaux qui pourraient être mis à disposition dans les cas d'accidents nucléaires ou de situations d'urgence radiologique;
 - ii) les méthodes, les techniques et les résultats disponibles de travaux de recherche relatifs aux interventions lors d'accidents nucléaires ou de situations d'urgence radiologique;
- b) Prêter son concours à un Etat Partie ou à un Etat Membre, sur demande, pour l'une quelconque des questions ci-après ou d'autres questions appropriées :
- i) élaboration de plans d'urgence pour les cas d'accidents nucléaires et de situations d'urgence radiologique ainsi que de la législation appropriée;
 - ii) mise au point de programmes de formation appropriés pour le personnel appelé à intervenir dans les cas d'accidents nucléaires et de situations d'urgence radiologique;
 - iii) transmission des demandes d'assistance et d'informations pertinentes en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique;
 - iv) mise au point de programmes, de procédures et de normes appropriés de surveillance de la radioactivité;
 - v) exécution d'études pour déterminer la possibilité de mettre en place des systèmes appropriés de surveillance de la radioactivité;
- c) Mettre à la disposition d'un Etat Partie ou d'un Etat Membre qui requiert une assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique des ressources appropriées allouées en vue d'effectuer une évaluation initiale de l'accident ou de la situation d'urgence;
- d) Proposer ses bons offices aux Etats Parties et aux Etats Membres cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique;
- e) Etablir et maintenir la liaison avec les organisations internationales pertinentes en vue d'obtenir et d'échanger les informations et les données pertinentes, et fournir une liste de ces organisations aux Etats Parties, aux Etats Membres et aux organisations précitées.

Article 6 Confidentialité et déclarations publiques

1. L'Etat qui requiert l'assistance et la partie qui fournit l'assistance préservent la confidentialité des informations confidentielles auxquelles l'un ou l'autre ont accès à l'occasion de l'assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique. Ces informations sont utilisées exclusivement aux fins de l'assistance convenue.

2. La partie qui fournit l'assistance fait de son mieux pour se concerter avec l'Etat qui requiert l'assistance avant de rendre publique des informations sur l'assistance fournie à l'occasion d'un accident nucléaire ou d'une situation d'urgence radiologique.

Article 7 Remboursement des frais

1. Une partie qui fournit une assistance peut offrir celle-ci gratuitement à l'Etat qui requiert l'assistance. Lorsqu'elle examine si elle doit offrir l'assistance sur une telle base, la partie qui fournit l'assistance tient compte :

- a) de la nature de l'accident nucléaire ou de la situation d'urgence radiologique;
- b) Du lieu d'origine de l'accident nucléaire ou de la situation d'urgence radiologique;
- c) des besoins des pays en développement;
- d) des besoins particuliers des pays n'ayant pas d'installations nucléaires;
- e) d'autre facteurs pertinents.

2. Elke Staat die Partij bij dit Verdrag is, stelt de Organisatie onmiddellijk in kennis van alle wijzigingen die zich in de in het eerste lid bedoelde gegevens kunnen voordoen.

3. De Organisatie zendt de in het eerste en het tweede lid bedoelde gegevens periodiek en onverwijld toe aan de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, de Lidstaten en de relevante internationale organisaties.

Artikel 5 Taken van de Organisatie

De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, verzoeken de Organisatie, overeenkomstig het bepaalde in het derde lid van artikel 1 en behoudens de overige bepalingen van dit Verdrag, om :

- a) informatie betreffende :
- (i) deskundigen, uitrusting en materialen die eventueel beschikbaar kunnen worden gesteld in geval van nucleaire ongevallen of calamiteiten met radioactieve stoffen;
 - (ii) methoden, technieken en beschikbare resultaten van wetenschappelijk onderzoek met betrekking tot, de behandeling van nucleaire ongevallen of calamiteiten met radioactieve stoffen;
- te verzamelen en toe te zenden aan de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en aan de Lidstaten :
- b) een Staat die Partij bij dit Verdrag is, of een Lidstaat bijstand te verlenen, wanneer daarom wordt verzocht, in een van de volgende of andere passende aangelegenheden :
- (i) het ontwikkelen zowel van rampenplannen in het geval van nucleaire ongevallen en calamiteiten met radioactieve stoffen, als van passende wetgeving;
 - (ii) het opstellen van passende opleidingsprogramma's voor het personeel met betrekking tot de behandeling van nucleaire ongevallen en noodsituaties als gevolg van radioactiviteit;
 - (iii) het doorzenden van verzoeken om bijstand en van relevante informatie in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen;
 - (iv) het ontwikkelen van passende programma's, procedures en normen voor het meten van radioactiviteit;
 - (v) het uitvoeren van onderzoek met betrekking tot de mogelijkheid om passende systemen voor het meten van radioactiviteit op te zetten;
- c) aan een Staat die Partij bij dit Verdrag is, of aan een Lidstaat die bijstand verzoekt in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen, passende hulpmiddelen ter beschikking te stellen voor het uitvoeren van een eerste beoordeling van het ongeval of de calamiteit;
- d) haar goede diensten aan te bieden aan de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en aan de Lidstaten in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen;
- e) contacten te leggen en te onderhouden met de relevante internationale organisaties voor het verkrijgen en uitwisselen van relevante informatie en gegevens, en een lijst van deze organisaties op te stellen en ter beschikking te stellen van de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, de Lidstaten en de eerdergenoemde organisaties.

Artikel 6 Vertrouwelijkheid en publieke bekendmaking

1. De verzoekende Staat en de bijstandsverlenende partij beschermen het vertrouwelijke karakter van alle vertrouwelijke informatie die elk van hen ter beschikking wordt gesteld in verband met de bijstandsverlening in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen. Deze informatie dient uitsluitend te worden gebruikt voor het doel van de overeengekomen bijstand.

2. De bijstandsverlenende partij stelt alles in het werk om samen te werken met de verzoekende Staat alvorens informatie vrij te geven voor het publiek met betrekking tot de bijstand die is verleend in geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen.

Artikel 7 Vergoeding van de kosten

1. Een bijstandsverlenende partij kan kosteloze bijstand aanbieden aan de verzoekende Staat. Bij het overwegen van de vraag of bijstand op deze grondslag moet worden verleend, houdt de bijstandsverlenende partij rekening met :

- a) de aard van het nucleaire ongeval of de calamiteit met radioactieve stoffen ;
- b) de plaats waar het nucleaire ongeval heeft plaatsgevonden of waar de calamiteit met radioactieve stoffen zich heeft voorgedaan;
- c) de behoeften van de ontwikkelingslanden ;
- d) de bijzondere behoeften van landen zonder nucleaire installatie; en
- e) alle overige van belang zijnde factoren.

2. Lorsque l'assistance est fournie entièrement ou partiellement à titre remboursable, l'Etat qui requiert l'assistance rembourse à la partie qui fournit l'assistance les frais encourus pour les services rendus par des personnes ou organisations agissant pour son compte, et tous les frais ayant trait à l'assistance dans la mesure où ces frais ne sont pas payés directement par l'Etat qui requiert l'assistance. Sauf s'il en est convenu autrement, le remboursement est effectué rapidement après que la partie qui fournit l'assistance en a fait la demande à l'Etat qui requiert l'assistance et, en ce qui concerne les frais autres que les frais locaux, peut être transféré librement.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, la partie qui fournit l'assistance peut, à tout moment, renoncer au remboursement ou en accepter l'ajournement, en tout ou en partie. Lorsqu'elles envisagent cette renonciation ou cet ajournement, les parties qui fournissent l'assistance tiennent dûment compte des besoins des pays en développement.

Article 8 Privilèges, immunités et facilités

1. L'Etat qui requiert l'assistance accorde au personnel de la partie qui fournit l'assistance et au personnel agissant pour son compte les privilèges, immunités et facilités nécessaires pour assurer l'exercice de leurs fonctions d'assistance.

2. L'Etat qui requiert l'assistance accorde les privilèges et immunités ci-après au personnel de partie qui fournit l'assistance ou au personnel agissant pour son compte qui a été dûment notifié à l'Etat qui requiert l'assistance et accepté par lui :

a) L'immunité d'arrestation, de détention et de juridiction, y compris la juridiction pénale, civile et administrative de l'Etat qui requiert l'assistance, pour les actes ou omissions dans l'exercice de ses fonctions;

b) L'exemption d'impôts, de droits ou d'autres taxes, à l'exception de ceux qui sont normalement compris dans le prix des marchandises ou acquittés pour des services rendus, en ce qui concerne l'accomplissement de ses fonctions d'assistance.

3. L'Etat qui requiert l'assistance :

a) Accorde à la partie qui fournit l'assistance l'exemption d'impôts, de droits ou d'autres taxes sur le matériel et les biens qui, aux fins de l'assistance, sont introduits sur le territoire de l'Etat qui requiert l'assistance par la partie qui fournit l'assistance;

b) Accorde l'immunité de saisie, de saisie-arrêt ou de réquisition de ce matériel et de ces biens.

4. L'Etat qui requiert l'assistance garantit la réexpédition de ce matériel et de ces biens. A la demande de la partie qui fournit l'assistance l'Etat qui requiert l'assistance prend, dans la mesure de ses moyens, des dispositions en vue de la décontamination nécessaire du matériel réutilisable ayant servi à l'assistance, avant sa réexpédition.

5. L'Etat qui requiert l'assistance facilite l'entrée et le séjour sur son territoire national, ainsi que la sortie de son territoire national, au personnel qui a fait l'objet de la notification visée au paragraphe 2, ainsi qu'au matériel et aux biens nécessaires pour l'assistance.

6. Aucune disposition du présent article n'oblige l'Etat qui requiert l'assistance à accorder à ses ressortissants ou à ses résidents les privilèges et immunités prévus dans les paragraphes précédents.

7. Sans préjudice des privilèges et immunités, tous les bénéficiaires de ces privilèges et immunités aux termes du présent article sont tenus de respecter les lois et règlements de l'Etat qui requiert l'assistance. Ils sont aussi tenus de ne pas s'immiscer dans les affaires intérieures de l'Etat qui requiert l'assistance.

8. Aucune disposition du présent article ne porte atteinte aux droits et obligations relatifs aux privilèges et immunités accordés en vertu d'autres accords internationaux ou des règles du droit international coutumier.

9. Lorsqu'il signe la présente Convention, la ratifie, l'accepte, l'approuve ou y adhère, un Etat peut déclarer qu'il ne se considère pas comme lié, en tout ou en partie, par les paragraphes 2 et 3.

10. Un Etat Partie qui a fait une déclaration conformément au paragraphe 9 peut la retirer à tout moment par une notification adressée au depositaire.

2. Wanneer de bijstand geheel of gedeeltelijk tegen vergoeding wordt verleend, vergoedt de verzoekende Staat aan de bijstandverlenende Partij de gemaakte kosten voor de verleende diensten door personen of organisaties die namens die partij optreden, alsmede alle uitgaven in verband met de bijstandverlening voor zover deze uitgaven niet rechtstreeks door de verzoekende Staat worden betaald. Tenzij anders overeengekomen, wordt de vergoeding onmiddellijk betaald nadat de bijstandverlenende partij haar verzoek tot vergoeding heeft aangeboden aan de verzoekende Staat, en geschiedt de betaling met betrekking tot andere dan plaatselijke kosten in vrij inwisselbare valuta.

3. Niettegenstaande het bepaalde in het tweede lid kan de bijstandverlenende partij te allen tijde afzien van, of toestemmen in uitstel van betaling van, de gehele vergoeding of een gedeelte daarvan. Bij het overwegen van de vraag of van deze vergoeding moet worden afgezien of uitstel van betaling moet worden verleend, houden de bijstandverlenende partijen terdege rekening met de behoeften van de ontwikkelingslanden.

Artikel 8 Voorrechten, immuniteiten en faciliteiten

1. De verzoekende Staat verleent de leden van het personeel van de bijstandverlenende partij en de leden van het personeel dat namens die partij optreedt, de noodzakelijke voorrechten, immuniteiten en faciliteiten voor het uitvoeren van hun taken in verband met de bijstandverlening.

2. De verzoekende Staat verleent de volgende voorrechten en immuniteiten aan de leden van het personeel van de bijstandverlenende partij of aan de leden van het personeel dat namens die partij optreedt en naar behoren is aangemeld bij en aanvaard door de verzoekende Staat :

a) vrijwaring tegen aanhouding, inhechtenisneming en rechtsvervolging, met inbegrip van de strafrechtelijke, civiele en administratieve rechtspraak van de verzoekende Staat, met betrekking tot handelen of nalaten bij de uitvoering van hun werkzaamheden; en

b) vrijstelling van belastingen, rechten of andere heffingen, uitgezonderd die welke gewoonlijk in de prijzen van de goederen zijn begrepen of worden betaald voor bewezen diensten, met betrekking tot de uitvoering van hun werkzaamheden in verband met de bijstandverlening.

3. De verzoekende Staat :

a) verleent de bijstandverlenende partij vrijstelling van belastingen, rechten of andere heffingen op de uitrusting en de goederen die door de bijstandverlenende partij op het grondgebied van de verzoekende Staat zijn gebracht ten behoeve van de bijstandverlening;

b) verleent immuniteit met betrekking tot de beslaglegging, inbeslagname of opeising van deze uitrusting en goederen.

4. De verzoekende Staat waarborgt de teruggave van deze uitrusting en goederen. Indien de bijstandverlende partij zulks verzoekt, zorgt de verzoekende Staat, voor zover dit in zijn vermogen ligt, voor de noodzakelijke ontsmetting van opnieuw bruikbare uitrusting die bij de bijstandsverlening werd gebruikt, vóór de teruggave.

5. De verzoekende Staat vergemakkelijkt de binnenkomst op, het verblijf binnen en het verlaten van zijn nationale grondgebied van leden van het personeel dat krachtens het bepaalde in het tweede lid is aangemeld, en van uitrusting en goederen die bij de bijstandverlening worden gebruikt.

6. Niets in dit artikel verplicht de verzoekende Staat zijn onderdanen of inwoners de in de voorgaande leden genoemde voorrechten en immuniteiten te verlenen.

7. Onverminderd de voorrechten en immuniteiten zijn alle personen die deze voorrechten en immuniteiten krachtens het bepaalde in dit artikel genieten verplichten de wetten en voorschriften van de verzoekende Staat te eerbiedigen. Zij zijn voorts verplicht zich niet te mengen in de binnenlandse aangelegenheden van de verzoekende Staat.

8. Niets in dit artikel doet afbreuk aan de rechten en verplichtingen met betrekking tot de voorrechten en immuniteiten die krachtens andere internationale overeenkomsten of krachtens de regels van het internationale gewoonterechten zijn verleend.

9. Bij de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van of toetreding tot dit Verdrag kan een Staat verklaren zich niet geheel of gedeeltelijk door het bepaalde in het tweede en het derde lid gebonden te achten.

10. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is en een verklaring heeft afgegeven overeenkomstig het bepaalde in het negende lid, kan te allen tijde deze verklaring herroepen door middel van een kennisgeving aan de depositaris.

Article 9

Transit du personnel, du matériel et des biens

Chaque Etat Partie, à la demande de l'Etat qui requiert l'assistance ou de la partie qui fournit l'assistance, s'efforce de faciliter le transit sur son territoire, à destination et en provenance de l'Etat qui requiert l'assistance, du personnel ayant dûment fait l'objet d'une notification, ainsi que du matériel et des biens utilisés pour l'assistance.

Article 10

Actions judiciaires et réparations

1. Les Etats Parties coopèrent étroitement pour faciliter le règlement des poursuites et actions judiciaires engagées en vertu du présent article.

2. Sauf s'il en est convenu autrement, pour tout décès ou blessure de personnes physiques, dommage à des biens ou perte de biens ou dommage à l'environnement causé sur son territoire ou dans une autre zone placée sous sa juridiction ou sous son contrôle à l'occasion de la fourniture de l'assistance requise, un Etat Partie qui requiert une assistance :

a) N'engage aucune poursuite judiciaire contre la partie qui fournit l'assistance ou contre des personnes physiques ou morales agissant pour son compte;

b) Assume la charge des poursuites et actions judiciaires engagées par des tiers contre la partie qui fournit l'assistance ou contre des personnes physiques ou morales agissant pour son compte;

c) Décharge la partie qui fournit l'assistance ou les personnes physiques ou morales agissant pour son compte en ce qui concerne les poursuites et actions judiciaires mentionnées à l'alinéa b);

d) Verse une réparation à la partie qui fournit l'assistance ou aux personnes physiques ou morales agissant pour son compte en cas :

i) de décès ou blessure de membres du personnel de la partie qui fournit l'assistance, ou de personnes physiques agissant pour son compte;

ii) de perte de matériel ou de matériaux durables utilisés pour fournir l'assistance, ou de dommage à ceux-ci;

sauf en cas de faute intentionnelle de ceux qui ont causé le décès, la blessure, la perte ou le dommage.

3. Le présent article n'empêche pas le versement de réparations ou d'indemnités prévues par les accords internationaux ou les lois nationales de tout Etat qui seraient applicables.

4. Aucune disposition du présent article n'oblige l'Etat qui requiert l'assistance à appliquer le paragraphe 2, en tout ou en partie, à ses ressortissants ou à ses résidents.

5. Lorsqu'il signe la présente Convention, la ratifie, l'accepte, l'approuve ou y adhère, un Etat peut déclarer :

a) Qu'il ne se considère pas comme lié, en tout ou en partie, par le paragraphe 2;

Qu'il n'appliquera pas le paragraphe 2, en tout ou en partie, en cas de négligence grave de ceux qui ont causé le décès, la blessure, la perte ou le dommage.

6. Un Etat Partie qui a fait une déclaration conformément au paragraphe 5 peut la retirer à tout moment par une notification adressée au dépositaire.

Article 11

Cessation de l'assistance

L'Etat qui requiert l'assistance ou la partie qui fournit l'assistance peut, à tout moment, après avoir procédé aux consultations appropriées et par notification écrite, demander qu'il soit mis fin à l'assistance reçue ou fournie en vertu de la présente Convention. Cette demande une fois faite, les parties concernées se consultent pour prendre des dispositions en vue d'une cessation appropriée de l'assistance.

Article 12

Rapports avec d'autres accords internationaux

La présente Convention n'affecte pas les droits et obligations réciproques des Etats Parties en vertu d'accords internationaux existants relatifs aux questions couvertes par la présente Convention, ou en vertu d'accords internationaux futurs conclus conformément à l'objet et au but de la présente Convention.

Artikel 9

Doorgang van personeel, uitrusting en goederen

Op verzoek van de verzoekende Staat of de bijstandverlenende partij tracht elke Staat die Partij bij dit Verdrag is, de doorgang over zijn grondgebied van naar behoren aangemelde leden van het personeel, uitrusting en goederen, betrokken bij de bijstandverlening, naar en vanuit de verzoekende Staat te vergemakkelijken.

Artikel 10

Vorderingen en schadeloosstelling

1. De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, werken nauw samen om de afdoening van gerechtelijke procedures en vorderingen krachtens het bepaalde in dit artikel te vergemakkelijken.

2. Tenzij anders overeengekomen, zal een verzoekende Staat met betrekking tot dood of letsel van personen, schade aan of verlies van goederen, of schade aan het milieu, veroorzaakt binnen zijn grondgebied of een ander gebied onder zijn rechtsmacht of toezicht tijdens de verzochte verlening van bijstand :

a) geen gerechtelijke procedure instellen tegen de bijstandverlenende partij of tegen natuurlijke personen of rechtspersonen die namens haar optreden;

b) de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de behandeling van gerechtelijke procedures en vorderingen, ingesteld door derden tegen de bijstandverlenende partij of tegen personen of andere rechtspersonen die namens haar optreden :

c) de bijstandverlenende partij of natuurlijke personen of rechtspersonen die namens haar optreden, vrijwaren met betrekking tot de in b) bedoelde gerechtelijke procedure; en

d) de bijstandverlenende partij of natuurlijke personen of rechtspersonen die namens haar optreden, schadeloos stellen voor :

(i) dood of letsel van leden van het personeel van de bijstandverlenende partij of van personen die namens haar optreden;

(ii) verlies van of schade aan duurzame, op de bijstandverlening betrekking hebbende, uitrusting of materialen;

behalve indien er sprak is van opzettelijk onjuist handelen van de personen die de dood, het letsel, het verlies of de schade hebben veroorzaakt.

3. Het bepaalde in dit artikel vormt geen beletsel voor schadeloosstelling of vrijwaring op grond van enige toepasselijke internationale overeenkomst of nationale wetgeving van een Staat.

4. Niets in dit artikel verplicht de verzoekende Staat het bepaalde in het tweede lid geheel of gedeeltelijk toe te passen op zijn onderdanen of inwoners.

5. Bij de ondertekening, bekrachtiging of aanvaarding van of toetreding tot dit Verdrag kan een Staat verklaren :

a) zich niet - geheel of gedeeltelijk - door het bepaalde in het tweede lid gebonden te achten :

b) het bepaalde in het tweede lid niet - geheel of gedeeltelijk - toe te passen in gevallen van grove nalatigheid van de personen die de dood, het letsel, het verlies of de schade hebben veroorzaakt.

6. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is en een verklaring heeft afgegeven overeenkomstig het bepaalde in het vijfde lid, kan deze te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de depositaris.

Artikel 11

Beëindiging van de bijstand

De verzoekende Staat of de bijstandverlenende partij kan te allen tijde, na passend overleg en door middel van een schriftelijke kennisgeving, verzoeken de krachtens dit Verdrag ontvangen bijstand te beëindigen onderscheidenlijk de verleende bijstand te mogen beëindigen. Zodra dit verzoek is gedaan, plegen de betrokken partijen overleg met elkaar om regelingen te treffen voor de passende beëindiging van de bijstand.

Artikel 12

Verhouding tot andere internationale overeenkomsten

Dit Verdrag tast de wederzijdse rechten en verplichtingen van de Partij bij dit Verdrag zijnde Staten krachtens bestaande internationale overeenkomsten die betrekking hebben op de in dit Verdrag voorziene aangelegenheden, of krachtens toekomstige internationale overeenkomsten die worden gesloten in overeenstemming met het onderwerp en het doel van dit Verdrag, niet aan.

Article 13
Règlement des différends

1. En cas différend entre des Etats Parties ou entre un Etat Partie et l'Agence concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention, les parties au différend se consultent en vue de le régler par voie de négociation ou par tout autre moyen pacifique de règlement des différends qui est acceptable auxdites parties.

2. Si un différend de cette nature entre les Etats Parties ne peut être réglé dans un délai d'un an suivant la demande de consultation prévue au paragraphe 1er, il est, à la demande de toute partie à ce différend, soumis à arbitrage ou renvoyé à la Cour internationale de Justice pour décision. Si, dans les six mois qui suivent la date de la demande d'arbitrage, les parties au différend ne parviennent pas à se mettre d'accord sur l'organisation de l'arbitrage, une partie peut demander au Président de la Cour internationale de Justice ou au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de désigner un ou plusieurs arbitres. En cas de conflit entre les demandes des parties au différend, la demande adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies prévaut.

3. Lorsqu'il signe la présente Convention, la ratifie, l'accepte, l'approuve ou y adhère, un Etat peut déclarer qu'il ne se considère pas comme lié par l'une ou l'autre ou les deux procédures de règlement des différends prévues au paragraphe 2. Les autres Etats Parties ne sont pas liés par une procédure de règlement des différends prévue au paragraphe 2 à l'égard d'un Etat Partie pour lequel une telle déclaration est en vigueur.

4. Un Etat Partie qui a fait une déclaration conformément aux dispositions du paragraphe 3 peut la retirer à tout moment par une notification adressée au depositaire.

Article 14
Entrée en vigueur

1. La présente Convention est ouverte à la signature de tous les Etats et de la Namibie, représentée par le Conseil des Nations Unies pour la Namibie, au Siège de l'Agence internationale de l'énergie atomique, à Vienne, et au Siège de l'Organisation des Nations Unies, à New York, à partir du 26 septembre 1986 et du 6 octobre 1986, respectivement, et jusqu'à son entrée en vigueur ou pendant une période de douze mois, si celle-ci est plus longue.

2. Un Etat et la Namibie, représentée par le Conseil des Nations Unies pour la Namibie, peuvent exprimer leur consentement à être liés par la présente Convention, par signature ou par dépôt d'un instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation après signature subordonnée à ratification, acceptation ou approbation, ou par dépôt d'un instrument d'adhésion. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion sont déposés auprès du depositaire.

3. La présente Convention entre en vigueur trente jours après que trois Etats ont exprimé leur consentement à être liés.

4. Pour chaque Etat exprimant son consentement à être lié par la présente Convention après son entrée en vigueur, la présente Convention entre en vigueur pour cet Etat trente jours après la date à laquelle le consentement a été exprimé.

5. a) La présente Convention est ouverte, conformément aux dispositions du présent article, à l'adhésion des organisations internationales et des organisations d'intégration régionale constituées par des Etats souverains, qui sont habilitées à négocier, conclure et appliquer des accords internationaux relatifs aux questions couvertes par la présente Convention.

b) Pour les questions qui relèvent de leur compétence, ces organisations, agissant pour leur propre compte, exercent les droits et remplissent les obligations que la présente Convention attribue aux Etats Parties.

c) Lorsqu'elle dépose son instrument d'adhésion, une telle organisation communique au depositaire une déclaration indiquant l'étendue de sa compétence pour ce qui est des questions couvertes par la présente convention.

d) Une telle organisation ne dispose d'aucune voix s'ajoutant à celles de ses Etats Membres.

Artikel 13
Regeling van geschillen

1. Ingeval zich een geschil voordoet tussen Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, of tussen een Staat die Partij bij dit Verdrag is, en de Organisatie betreffende de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, plegen de partijen bij het geschil overleg, ten einde het geschil te regelen door middel van onderhandeling of door enig ander vreedzaam middel voor de regeling van geschillen dat voor hen aanvaardbaar is.

2. Indien een geschil van deze aard tussen Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, niet kan worden geregeld binnen één jaar na het verzoek om overleg ingevolge het bepaalde in het eerste lid, wordt het, op verzoek van een partij bij het geschil, onderworpen aan arbitrage of ter beslissing voorgelegd aan het Internationale Gerechtshof. Ingeval een geschil aan arbitrage wordt onderworpen, kan een partij bij het geschil, indien binnen zes maanden na de datum van het verzoek de partijen bij het geschil geen overeenstemming kunnen bereiken over de wijze van arbitrage, de President van het Internationale Gerechtshof of de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties verzoeken één of meer scheidsmannen aan te wijzen. In het geval van strijdige verzoeken door de partijen bij het geschil heeft het verzoek aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties de voorrang.

3. Bij de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van of toetreding tot dit Verdrag kan een Staat verklaren zich niet gebonden te achten door één van de in tweede lid bedoelde procedures voor de regeling van geschillen, of door beide. De overige Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, zijn niet gebonden aan een in het tweede lid bedoelde procedure voor de regeling van geschillen met betrekking tot een Staat die Partij bij dit Verdrag is en voor wie een dergelijke verklaring van kracht is.

4. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is en een verklaring heeft afgegeven overeenkomstig het bepaalde in het derde lid, kan deze te allen tijde intrekken door middel van een kennisgeving aan de depositaris.

Artikel 14
Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door alle Staten en door Namibië, vertegenwoordigd door de Raad voor Namibië van de Verenigde Naties, op de Zetel van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie te Wenen, alsmede op de Zetel van de Verenigde Naties te New York, met ingang van 26 september 1986 onderscheidelijk 6 oktober 1986 tot aan de inwerkingtreding ervan of gedurende twaalf maanden, welk van deze tijdvakken het langst is.

2. Een Staat, alsmede Namibië, vertegenwoordigd door de Raad voor Namibië van de Verenigde Naties, kan zijn instemming door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking brengen, hetzij door ondertekening, hetzij door nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, na ondertekening onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, hetzij door nederlegging van een akte van toetreding. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding worden nedergelegd bij de depositaris.

3. Dit verdrag treedt in werking dertig dagen nadat drie Staten hun instemming door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking hebben gebracht.

4. Voor elke Staat die na de inwerkingtreding van dit Verdrag zijn instemming door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking brengt, treedt dit Verdrag in werking dertig dagen na de datum waarop zijn instemming tot uitdrukking is gebracht.

5. a) Dit Verdrag staat open voor toetreding, zoals bepaald in dit artikel, door internationale organisaties en organisaties voor regionale integratie die zijn opgericht door soevereine Staten en bevoegd zijn over internationale overeenkomsten inzake aangelegenheden waarop dit Verdrag betrekking heeft te onderhandelen, deze te sluiten en toe te passen.

b) In aangelegenheden die binnen hun bevoegdheid vallen, oefenen deze organisaties zelfstandig de rechten uit en vervullen zelfstandig de verplichtingen die volgens dit Verdrag toekomen aan de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

c) Bij de nederlegging van een akte van toetreding door een organisatie, zendt deze een verklaring aan de depositaris waarin zij de omvang van haar bevoegdheid aangeeft met betrekking tot de aangelegenheden waarop dit Verdrag betrekking heeft.

d) Een dergelijke organisatie heeft geen aanvullende stem bij de stemmen van haar Lidstaten.

Article 15
Application provisoire

Un Etat peut, lors de la signature ou à une date ultérieure précédant l'entrée en vigueur de la présente Convention pour lui, déclarer qu'il appliquera la présente Convention à titre provisoire.

Article 16
Amendements

1. Un Etat Partie peut proposer des amendements à la présente Convention. L'amendement proposé est soumis au dépositaire, qui le communique immédiatement à tous les autres Etats Parties.

2. Si la majorité des Etats Parties demande au dépositaire de réunir une conférence pour étudier les amendements proposés, le dépositaire invite tous les Etats Parties à assister à cette conférence, qui s'ouvrira trente jours au moins après l'envoi des invitations. Tout amendement adopté à la conférence par une majorité des deux tiers de tous les Etats Parties est consigné dans un protocole, qui est ouvert à Vienne et à New York à la signature de tous les Etats Parties.

3. Le protocole entre en vigueur trente jours après que trois Etats ont exprimé leur consentement à être liés. Pour chaque Etat exprimant son consentement à être lié par le protocole après son entrée en vigueur, le protocole entre en vigueur pour cet Etat trente jours après la date à laquelle le consentement a été exprimé.

Article 17
Dénonciation

1. Un Etat Partie peut dénoncer la présente Convention par une notification écrite adressée au dépositaire.

2. La dénonciation prend effet un an après la date à laquelle le dépositaire reçoit la notification.

Article 18
Dépositaire

1. Le Directeur général de l'Agence est le dépositaire de la présente Convention.

2. Le Directeur général de l'Agence notifie rapidement aux Etats Parties et à tous les autres Etats :

a) Chaque signature de la présente Convention ou de tout protocole d'amendement;

b) Chaque dépôt d'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion relatif à la présente Convention ou à tout protocole d'amendement;

c) Toute déclaration ou tout retrait de déclaration faits conformément aux articles 8, 10 et 13;

d) Toute déclaration d'application provisoire de la présente Convention faite conformément à l'article 15;

e) L'entrée en vigueur de la présente Convention et de tout amendement qui lui est apporté;

f) Toute dénonciation faite conformément à l'article 17.

Article 19
Textes authentiques et copies certifiées

L'original de la présente Convention, dont les versions anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe font également foi, sera déposé auprès du Directeur général de l'Agence internationale de l'énergie atomique qui en fera parvenir des copies certifiées aux Etats Parties et à tous les autres Etats.

En foi de quoi les soussignés, dûment habilités, ont signé la présente Convention, ouverte à la signature conformément aux dispositions du paragraphe 1 de l'article 14.

Adopté par la Conférence générale de l'Agence internationale de l'énergie atomique réunie en session extraordinaire à Vienne le vingt-six septembre mille neuf cent quatre-vingt-six.

Artikel 15
Voorlopige toepassing

Een Staat kan, bij ondertekening of op een later tijdstip voordat dit Verdrag voor deze Staat in werking treedt, verklaren dit Verdrag voorlopig toe te passen.

Artikel 16
Wijzigingen

1. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is, kan voorstellen tot wijziging van dit Verdrag doen. De voorgestelde wijziging wordt voorgelegd aan de depositaris, die deze onmiddellijk toezendt aan alle overige Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

2. Indien een meerderheid van de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, de depositaris verzoekt een conferentie bijeen te roepen om de voorgestelde wijzigingen te bestuderen, zendt de depositaris aan alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, een uitnodiging tot bijwoning van deze conferentie, die niet eerder dan dertig dagen na de verzending van de uitnodigingen aanvangt. Iedere wijziging die op de conferentie wordt aangenomen met een tweederde meerderheid van alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, wordt vastgesteld in een protocol, dat te Wenen en te New York wordt opgesteld voor ondertekening door alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn.

3. Het protocol treedt in werking dertig dagen nadat drie Staten hun instemming door dit protocol gebonden te worden tot uitdrukking hebben gebracht. Voor elke Staat die na de inwerkingtreding van het protocol zijn instemming door dit protocol gebonden te worden tot uitdrukking brengt, treedt het protocol in werking dertig dagen na de datum waarop zijn instemming tot uitdrukking is gebracht.

Artikel 17
Opzegging

1. Een Staat die Partij bij dit Verdrag is, kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris.

2. De opzegging wordt van kracht één jaar na de datum waarop de kennisgeving door de depositaris is ontvangen.

Artikel 18
Depositaris

1. De Directeur-Generaal van de Organisatie is de depositaris van dit Verdrag.

2. De Directeur-Generaal van de Organisatie stelt de Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en alle overige Staten onmiddellijk in kennis van :

a) elke ondertekening van dit Verdrag of van een protocol van wijziging;

b) elke nederlegging van een akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding met betrekking tot dit Verdrag of een protocol van wijziging;

c) een verklaring, of een intrekking daarvan, overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 8, 10 en 13;

d) een verklaring van voorlopige toepassing van dit Verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 15;

e) de inwerkingtreding van dit Verdrag en van elke daarin aangebrachte wijziging; en

f) een opzegging, geschied krachtens het bepaalde in artikel 17.

Artikel 19
Authentieke teksten en gewaarmerkte afschriften

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Directeur-Generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, die een gewaarmerkt afschrift toezendt aan alle Staten die Partij bij dit Verdrag zijn, en aan alle overige Staten.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag, dat overeenkomstig het bepaalde in het eerste lid van artikel 14 is opgesteld voor ondertekening, hebben ondertekend.

Aangenomen door de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, in bijzondere zitting te Wenen bijeen op 26 september 1986.